

РЕШЕНИЕ

№ 5294

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **59** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 250 от 03.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 1016 от 28.12.2023 г. по описа на Софийска градска прокуратура (СГП), подадена от Н. Г. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез адв. А. А. Д. от САК, с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 5 срещу Заповед № РД-04-953 от 29.11.2023 г., издадена от административния ръководител на СГП, в частта за периода от 01.01.2023 г. до 12.09.2023 г.

С жалбата се иска съдът да отмени оспорената заповед на градския прокурор на СГП, с която е заповядано да не бъде изплатено съответното допълнително трудово възнаграждение за периода 01.01.2023 г. – 12.09.2023 г., като неправилна и незаконосъобразна, тъй като е постановена в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон и е необоснована. Оспорващата излага подробни съображения по съществуващото на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят е редовно призова, не се явява, представлява се от адв. Д., която поддържа оспорването. Предлага да се отмени обжалвания акт, претендира сторените съдебно – деловодни разnosки, съгласно представен списък.

Ответникът – административен ръководител на СГП – редовно призован, не се явява, представлява се от прокурор С., редовно упълномощена. Оспорва жалбата, предлага

да не се уважава. Депозира писмено становище.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не се спори, че жалбоподателят Н. Т. е следовател в Следствения отдел (СО) на СГП, както и че спрямо нея с решение на прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет (В.) по протокол № 33 от 13.09.2023 г., на основание чл. 316, ал.1 от ЗСВ, е образувано дисциплинарно дело № 10/2023 г. по описа на В., по предложение на и.ф. главен прокурор на Република България, заявено под пр. адм. № 784/2023 г. по описа на СГП.

Завеждащият Следствен отдел при СГП с Предложение, рег. № А-482 от 27.11.2023 г. по описа на СО – СГП, е предложил на административния ръководител на СГП Н. Т. да не получи ДТВ, тъй като по предложение на и.ф. главен прокурор и съгласно решение по Протокол № 33 от 13.09.2023 г. на ПК на В. е образувано дисциплинарно производство - адм. № 784.2023 г. Въз основа на това предложение, градският прокурор е издала Заповед № РД-04-945 от 28.11.2023 г., с която е разпоредила да се изплатят еднократно средства за ДТВ за постигнати резултати по конкретни задачи на магистратите и служителите в СГП в размер до 1,6 основна заплата (с включено възнаграждение за ранг)(червена папка т. 4).

При тези данни, със заповед № РД-04-953 от 29.11.2023 г. административният ръководител – градски прокурор на СГП е заповядал да не се изплаща допълнително трудово възнаграждение на Н. Г. Т. до приключване на производството. Административният орган е посочил, че издава оспорената заповед в изпълнение на решение по т. 52 от протокол № 34 от 23.11.2023 г. на Пленума на В. и съобразно писмо изх. № 121/2023 г. от 24.11.2023 г. на и.ф. главен прокурор на Република България, на основание чл. 7 във връзка с чл. 9 от Правилата на В. за определяне и изплащане на средства за допълнително трудово възнаграждение (приети с решение на Пленума на В. по Протокол № 29 от 22.11.2018 г., изм. и доп. С решение на Пленума на В. по Протокол № 13 от 13.06.2019 г., изм. и доп. С решение на Пленума на В. по Протокол № 28 от 21.11.2019 г., изм. и доп. С решение на Пленума на В. по Протокол № 18 от 12.05.2022 г.)(Правилата или ПОИСДТВ) и чл. 140, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗСВ. Този акт е връчен на своя адресат на 05.12.2023 г., лично, видно от ръкописното отбелязване върху него (л. 17).

Недоволна от тази заповед, Н. Т. я е обжалвала пред административния ръководител на СГП (л. 15), като е поискала на основание чл.5, ал.2 от Правилата, в редакцията, приета с пр. № 18 от 12.05.2022 г., да ѝ бъде изплатено съответното допълнително трудово възнаграждение за периода от 01.01.2023 г. до 12.09.2023 г., преди образуване на дисциплинарното производство.

В отговор на молбата на оспорващата, с вх. № 1016 от 04.12.2023 г. по описа на СГП, градският прокурор е издала писмо адм. № 1016/2023 г. от 05.12.2023 г., в което е посочено, че в Заповед № РД-04-953 от 29.11.2023 г. се съдържат мотивите, поради които не следва да бъде изплатено допълнително трудово възнаграждение. В този документ изрично е записано, че ако воденото дисциплинарно производство приключи с влязъл в сила окончателен акт, с който не се налага дисциплинарно наказание, то съгласно чл. 5, ал.3 (нова, съгласно решение на Пленума на В. по пр. 18 от 12.05.2022 г.) от Правилата, в 14 -дневен срок от узнаването ще има произнасяне относно допълнителното трудово възнаграждение, което съответно ще бъде

изплатено. Това писмо е получено от оспорващата на 07.12.2023 , съгласно отбелязването върху него (л. 14, гръб).

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, доколкото в обжалваната заповед не е изпълнено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 7, предл. 2 от АПК, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, от лице, за което актът е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Компетентността на административния ръководител на СГП да определи конкретен размер на допълнителното трудово възнаграждение произтича от Правилата – чл. 9 вр. чл. 7, ал. 1 , т. 7.3, като упражняването ѝ е регулирано от разпоредбата на чл. 9, ал. 2 по реда на чл. 5 от Правилата, която въвежда законови изисквания по отношение на акта.

Разпореждането да не се изплаща допълнително трудово възнаграждение на Н. Т. за 2023 г. е мотивирано с обстоятелството, че по отношение на нея е образувано дисциплинарно производство, съгласно чл.5, ал. 2 от ПОИСДТВ. Тук следва да се посочи, че в обжалваната заповед правната квалификация от ПОИСДТВ е посочена чрез цитиране на цялата разпоредба, а относимата хипотеза по т. 7 е болдвана (текстът „при висящо дисциплинарно производство – до приключване на производството“ е подчертан чрез удебеляване в черно). При това положение, настоящият съдебен състав приема, че е посочено правното основание за не изплащане на ДТВ. На следващо място, ответникът е дал указания на ръководителя на „Човешки ресурси и административна дейност“ при СГП незабавно да сезира административния ръководител - градски прокурор на СГП, ако дисциплинарното производство приключи с влязъл в сила окончателен акт, с който не е наложено дисциплинарно наказание на магистрата, за да се изпълни чл. 5, ал. 3 от ПОИСДТВ.

Макар и да се позовава на чл. 5, ал.3 от ПОИСДТВ (нова, съгласно решение на Пленума на В. по пр. 18 от 12.05.2022 г.), ответникът неправилно е приложил посочената разпоредба, която казва следното: „В случаите по ал. 2, т. 7 след приключване на дисциплинарното производство с влязъл в сила акт, с който не е наложено дисциплинарно наказание, на лицата по чл. 2 се изплаща допълнително възнаграждение за периода от образуване до приключване на производството. Средствата за допълнително възнаграждение се начисляват и изплащат в рамките на бюджета на съответния орган на съдебната власт, одобрен за календарната година, в която е приключили производството с влязъл в сила окончателен акт, като съответният административен ръководител следва да се произнесе в 14 – дневен срок от узнаването.“.

Видно от текста на чл. 5, ал. 3, изр. 1, предложение последно от ПОИСДТВ на магистрата се изплаща ДТВ „за периода от образуване до приключване на производството.“. Така регулираното правило предвижда, че посоченото възнаграждение не се изплаща на магистратите от образуване на дисциплинарното производство, но не и за периода преди това. Следователно, когато се определя ДТВ за календарна година, административният ръководител има задължението да съобрази кога е образувано дисциплинарното производство и за времето след него да разпoredи спазването на чл. 5, ал.2, т. 7 от Правилата. В случая това не е сторено, независимо, че оспорващата е сезирала с административния ръководител с молбата си от 04.12.2023 г. (л. 15).

При това положение неправилно административният ръководител на СГП е разпоредил да не се изплаща ДТВ на Н. Т. за периода преди образуването на дисциплинарното производство по отношение на нея. Следователно оспорената заповед е издадена без правно основание за времето от 01.01.2023 г, до 12.09.2023 г., поради което е незаконосъобразна и следва да бъде отменена в тази и част. В този смисъл е актуалната съдебната практика – решение № 12078 от 06.12.2023 г. по адм. дело № 2076/2023 г. на ВАС, Шесто отделение.

С оглед изхода на спора и поради липсата на направено възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение следва да се уважи искането на Н. Т. да ѝ бъдат присъдени сторените от нея разноски в размер на 1010,00 лв., съгласно представения списък.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-04-953 от 29.11.2023 г., издадена от административен ръководител - Градски прокурор на Софийска градска прокуратура, в частта за периода от 01.01.2023 г. до 12.09.2023 г.

ОСЪЖДА Софийска градска прокуратура да заплати на Н. Г. Т., ЕГН [ЕГН] сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 1010 (хиляда и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: